

mærkede Skikkelse, hvori det var fremsat. Men det ønskede det ærede Medlem Hr. Andreasen ikke. Det ærede Medlem ønskede at faa dette Lovforslag forandret, saaledes at det i vore Øjne blev betydelig forringet sammenlignet med den Skikkelse, hvori det var forelagt af den radikale Regering, og det bevirkede, at vi den Gang ikke fik Loven vedtaget. Saa kan det ærede Medlem gerne forsøge at smutte udenom, men han kommer nu ikke udenom den Kendsgerning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg tror, at selve den lille Debat, som her er ført, til fulde slaar fast, hvor glædeligt det i Grunden er, at vi nu staar ved Afslutningen af Forhandlingerne om denne Sag. Thi det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Andreasen sagde, at denne Sag har vi nu snart drøftet gennem 20 Aar, og den har altid haft en vis Evne til at fremkalde bitre Ordskifter mellem Partierne. Jeg synes, det er værd at understrege, hvad jeg sagde før, at nu samles alle Partier i Fordragelighed og vedtager Lovforslaget, det Lovforslag, som i Virkeligheden betegner en hel Frontforandring paa Tyendelovgivningens Omraade baade for Husbonden og for Medhjælperen. Jeg glæder mig over, at vi nu staar ved Afslutningen af denne Sag, og jeg spørger slet ikke i dette Øjeblik om, hvem der har Æren for, at det er sket. Jeg glæder mig over, at alle Partier samles derom, thi jeg tror, det er et Gode ogsaa for Sagen selv.

Justitsministeren (Rytter): Jeg vil kun sige, at jeg troede med min Udtalelse at kunne forlige de forskellige stridende Parter. Jeg blev nemlig noget overrasket over de ærede Medlemmer Hr. Andreasen og Hr. Henningsen. Der er et gammelt Ord her i Tinget, der siger, at man aldrig maa benægte Fakta, og jeg tror, vi alle maa være enige om, at det er Venstre, der kommer til at nyde Æren for, at det er under dets Regering, dette Lovforslag gennemføres. Jeg kan ikke forstaa, at det Faktum kan benægtes. Mere har jeg ikke at sige, jeg konstaterer kun Faktum.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Maa jeg sige til den højt-ærede Justitsminister, at saa har vi maa-ske Forklaringen paa, at Landstinget ikke fremmede denne Sag, man kunde ikke unde den radikale Regering Æren for at have gennemført denne Lov. Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at det faktisk skyldes Socialdemokraterne, at Sagen ikke blev fremmet. Nej, saa meget Parlamentariker maa der da være i det ærede Medlem, at han maa vide, at Sagen rettidig blev sendt over til Landstinget; og i det andet høje Ting sad Hr. Ulrichs Meningsfæller og Venstre som Flertal og bestemte det Tempo, der skulde arbejdes i. Men de bestilte ikke noget, derfor fik vi ingen Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henningsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Henningsen: Jeg protesterer ikke imod Justitsministerens Udtalelse om, at det er Venstres Regering, der faar Æren. Nej, jeg protesterer imod den højtærede Justitsminister, naar han siger: Det vigtigste er, at det er Venstres Regering, der faar Æren af at have gennemført Loven. Og jeg siger deroverfor, at det vigtigste er, at vi faar Lovforslaget gennemført. Nu sagde den højtærede Minister, sidste Gang han havde Ordet, at det er at benægte Fakta. Der er ingen, der kan benægte, at det er Venstres Regering, der faar Æren, men det er jo heller ikke det, jeg vil benægte. Jeg vil derimod paastaa, at det vigtigste er, at vi kommer af med den gamle, forældede Tyendelov. Hvem der har Æren derfor, er for mig et underordnet Spørgsmaal.

Justitsministeren (Rytter): Jeg vil kun konstatere de to Ting, om hvilke vi dog maa være enige, nemlig for det første, at det er godt, vi faar en ny Lov om dette Forhold, og for det andet, at det er, medens Statsminister Neergaard er Minister, at dette sker. Det tror jeg dog, intet Menneske vil kunne komme udenom. Lad det ærede Medlem Hr. Henningsen forsøge det; men det er at benægte Fakta.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.